

Mezinárodní den studentstva: Oslava národní svobody, nikoli multikulturalismu

- CZ24 News | 12. ledna 2022

ČESKO/SLOVENSKO: Mezinárodní den studentstva, není oslavou multikulturalismu, který odnárodňuje státy ve prospěch obvykle nějaké vzdálené, autokratické, nadnárodní autority, ale je oslavou národních svobod zastánců svobodných národů, jejichž občané se dobrovolně sjednotili.

Oslava Mezinárodního dne studentstva byla upozaďována nejprve v České republice, událostmi Sametové revoluce v roce 1989, poté ve světě příklonem k oslavám multikulturalismu zahraničních studentů.

“Před pěti lety, 17. listopadu 1939, došlo k strašlivému masakru československých studentů a profesorů nacisty – opovrženímhodné hromadné vraždě, která, jak následné události prokázaly, byla jen součástí nacistického plánu, jak navždy umlčet hlasy lidí, kteří raději uvažovali o smrti než by dopustili zničení své svobody víry a práva na výuku této víry.... Při oslavování 17. listopadu letos znovu jako Mezinárodního dne studentstva se americká mládež spojuje s mládeží všech národů milujících svobodu....” — Americký prezident Franklin D. Roosevelt, 17. listopadu 1944.

“Vlastenectví je všude nejpřirozenější střední stupeň, jenž vede člověka od zvířecího sobectví k obecné lásce k lidem a k humanitě vůbec.” — Český filozof a “otec národa” František Palacký, 19. století.

“Člověčenstvo není nic nadnárodním, nýbrž demokratickou organizací národů — národů uvědomělých, kulturních.” — První československý prezident Tomáš G. Masaryk, 1920.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

17. listopadu 1939 německé okupační síly, které ovládaly české části Československa, uzavřely vysoké školy, zavraždily devět studentských představitelů a 1200 studentů transportovaly do koncentračního tábora Sachsenhausen. V roce 1941 byl na základě těchto událostí – díky československým studentům podporovaným exilovým prezidentem Edvardem Benešem – prohlášen 17. listopad “Mezinárodním dnem studentstva”.

Jeho oslava byla upozaďována nejprve v České republice událostmi Sametové revoluce v roce 1989, poté ve světě příklonem k oslavám multikulturalismu zahraničních studentů. 17. listopad je dnem oslavy boje studentů z [koalice proti-fašistických Spojených národů](#) za to, co americký prezident Franklin D. Roosevelt [nazval](#) “jejich svobodou víry a právem na výuku této víry” a měl by tak být znovu připomínán a oslavován po celém světě.

Myšlenka prohlásit 17. listopad Mezinárodním dnem studentstva vznikla podle pamětníků na louce v Moreton Hall, kde se po práci scházeli bývalí českoslovenští studenti – v čele s Pavlem Kavanem a Luborem Zinkem – kteří zde plánovali obnovení Ústředního svazu československého studentstva (ÚSČS). Jejich žádost na ministerstvo národní obrany a vnitra byla podána asi půlroku poté v říjnu. Ministerstvo schválilo žádost o obnovení ÚSČS na roční výročí 17. listopadu 1940.

Dne 16. listopadu 1941 byla uspořádána manifestační schůze, organizovaná ÚSČS, pod záštitou prezidenta Edvarda Beneše a československé vlády v londýnské Caxton Hall. Prohlášení vyhlašující Mezinárodní den studentstva podepsané zástupci studentů 14 národů přednesl Lubor Zink:

“My, studenti Velké Británie, všech jejích dominií a Indie, Severní a Jižní Ameriky, Svazu sovětských socialistických republik, Belgie, Československa, Francie, Řecka, Číny, Holandska, Norska, Polska, Jugoslávie a všech svobodných národů bojujících za svobodu světa, ve snaze vyjádřit hlubokou úctu mučeným a popraveným československým studentům, kteří první v Evropě na podzim roku 1939 dali podnět k masovému odporu proti nacistickým okupantům, prohlašujeme 17. listopad za Mezinárodní den studentstva....”

Rok poté se pak v londýnské Royal Albert Hall, s kapacitou 7 tisíc osob, uskutečnila 16. listopadu 1942 další [manifestace](#) organizovaná ÚSČS k Mezinárodnímu dni studentstva. Manifestaci vévodil velký nápis “*Mladí bojují za svobodu – Mezinárodní den studentů*” a před zahájením manifestace bylo pomocí BBC odesláno poselství studentům do Moskvy, kde jej rozšířili a zaslali studentům do Číny, kde jej také rozšířili a zaslali dále do New Yorku, kde jej severoameričtí studenti opět rozšířili a před skončením manifestace dorazilo poselství zpět do Londýna.

Další rok byla manifestace organizovaná Luborem Zinkem a Bohuslavem Šulcem za ÚSČS dne 17. listopadu 1943 v londýnské Kingsway Hall s vévodící obří [mapou](#) světa na pódiu, kde všude již bylo dosud Mezinárodního dne studentstva vzpomenu. Následující rok, dne 17. listopadu 1944, americký prezident Franklin D. Roosevelt oslavně [prohlásil](#):

Před pěti lety, 17. listopadu 1939, došlo k strašlivému masakru československých studentů a profesorů – opovrženímhodné hromadné vraždě, která, jak následné události prokázaly, byla jen součástí nacistického plánu, jak navždy umlčet hlasy **lidí, kteří raději uvažovali o smrti, než by dopustili zničení své svobody víry a práva na výuku této víry.** Od toho dne udatní mladí lidé ze všech Spojených národů — zejména mladí ze zemí okupovaných nepřítelem: Číny, Etiopie, Polska, Norska, Lucemburska, Nizozemí, Belgie, Francie, Řecka, Jugoslávie, Ruska a Filipínských ostrovů – kteří bojovali, krváceli a umírali, pro zachování si této svobody, umožňující právo na budování společného budoucího světa, kde mohou být svobodní lidé v míru chráněni před agresí a silou. Jsou to oni, kdo stále vítězně bojují a pod palbou objevují své obrovské vzájemné propojení v tomto cíli. Ve světě zítřka **budou tito mladí staviteli budoucnosti národů.** Odvážným a energickým úsilím, přátelstvím a společnou snahou, bude jejich úkolem doplnit intelektuální sílu jejich válkou narušených zemí. Při oslavování 17. listopadu letos znovu jako Mezinárodního dne studentstva **se americká mládež spojuje s mládeží všech národů milujících svobodu** a zavazuje se k těmto úkolům a víře ve svět zítřka, k němuž nyní postupujeme.

Po válce organizátor ÚSČS Lubor Zink spolupracoval s *BBC* a československým ministrem zahraničí Janem Masarykem a v roce 1949 se díky svému nesouhlasu s novou komunistickou československou vládou stal britským občanem. Po založení NATO, téhož roku, v něm pracoval jako politicko-ekonomický analytik a v roce 1958 se přestěhoval do Kanady, kde napsal více než 6 500 článků, většinou pro deník *Toronto Sun*. Jeho žurnalistika mu v roce 1961 vynesla cenu Canadian National

Newspaper Award. Po získání kanadského občanství [kandidoval](#) dvakrát za Progresivní konzervativní stranu, v letech 1972 a 1974, ale během volebních kampaní byl označen za nacistu a rasistu. V roce 1995 byl pak [oceněn](#) českým prezidentem Václavem Havlem, kdy společně s režisérem Milošem Formanem či spisovatelem Milanem Kunderou obdržel medaili Za zásluhy 1. stupně. Zink také v roce 1999 obdržel cenu ministra zahraničí [Gratias Agit](#).

U příležitosti padesátého výročí konce 2. světové války Zink sepsal – spolu s dalšími veterány západní československé armády a výboru ÚSČS – [vzkaz](#) pro zbucování mládeže k záchraně českého národního a demokratického povědomí zrozeného po porážce autokracie Rakouska-Uherska [v roce 1918 demokracií](#) i sovětského bolševismu komunistického východního bloku v roce 1989. Napsali: *“...Nezbytným předpokladem [k záchraně českého národního povědomí] ovšem zůstává dokončení nejen Masarykem požadovaného ‘odrakouštění’, ale nyní navíc ještě obtížnější ‘odbolševizování’....”*

Lubor Zink tak navazoval na pro-národní postoj dřívějších českých patriotů a národních buditelů, mezi něž patřil i filozof a poslanec rakouského parlamentu v 19. století, “otec národa” František Palacký, který říkal: *“Vlastenectví je všude nejprůirozenější střední stupeň, jenž vede člověka od zvířecího sobectví k obecné lásce k lidem a k humanitě vůbec.”*

Během tohoto výročí je důležité nezapomínat, že 17. listopad, jako mezinárodní den studentstva, není oslavou multikulturalismu, který odnárodňuje státy ve prospěch obvykle nějaké vzdálené, autokratické, nadnárodní autority, ale že je oslavou národních svobod zastánců svobodných národů, jejichž občané se dobrovolně sjednotili, tak jak to charakterizoval v srpnu 1920 první československý prezident Tomáš G. Masaryk: *“Člověčenstvo není nic nadnárodním, nýbrž demokratickou organizací národů — národů uvědomělých, kulturních.”*

AUTOR: Josef Zbořil

[ZDROJ](#)